

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Continens Armamentarium Seu Panoplima Spiritualem - Id est, Varia arma
& media ad omnis generis tentationes fortiter sustinendas, & feliciter
superandas, Ad Omnium Quidem Animarum

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1688

Caput. III. De Tentationibus circa Invidiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48377)

Divinitas eripitur, dum Mammona pro Deo eripitur, & habetur; ut meritò dixerit Ecclesiasticus c. 10. Avaro nihil esse Scelestius, & S. Paulus ad Eph. 5. scribens dixerit; *Avaritia nec nominetur in vobis, quod decet Sanctos.*

CAPUT III.
DE TENTATIONIBUS CIRCA
INVIDIAM.

XLI. **P**rotasius Aulicus advertens alios passim se à Principe amari, ditari, extolli, gratiam Invidiæ stimulis agitari se sentit, atque ad varias artes & modos, quibus hanc ipsis gratiam & fortunam eripere possit, excogitandas. Quæritur, quomodo contra hos stimulos muniendus sit?

Responsio.

XLII. Primò illi turpitudinem hujus vitij ostendat, utpote quod præ alijs hominem Diabolo militem efficit, cujus invidiâ mors in mundum introducta est, nam, ut S. Cyprianus ho. 43. ad Antioch. c. 1. ille Angelicâ Majestate subnixus, ille DEO acceptus, charus, postquam hominem ad imaginem DEI factum conspexit, in zelum molevolo livore prorupit, non pro alterum dejiciens instinctu zeli, quàm ipse zelo ante deum: captivus antè, quàm capiens, perditur postè, quàm perdens: dum stimulante livore bonam gratiam data immortalitatis eripit, ipse quoque quod prius fuerat, amittit: Imò, S. Chrysostomus in no teste, invidus ipso Diabolo est magis Diabolo

nam Sathan invidet quidem hominibus, sed socio nemini; invidus verò homo cùm sit, etiam hominibus invidet.

XLIII. Secundò eidem ostendat gravitatem hujus vitij quam quidem breviter & bene S. Gregorius l. 5. mor. depinxit dicens: *Quamvis per omne vitium, quod perpetratur, humano cordi virus antiqui hostis infunditur, in hoc tamen nequitia sua tota viscera commovit serpens, & imprimenda malitia pestem vomuit.* Quod confirmans S. Cyprianus 5. de zelo & liv. *Invidia, inquit, est radix malorum omnium, fons cladum, Seminarium delictorum.* Id colligi potest ex cæde Caini, venditione Josephi, persecutione Davidis à Saule facta, morte Christi, & perditione totius generis humani; Si ergo Parentis nostri Occisorem in domum nostram non admitteremus, vel certè ibi latentem totis viribus extraheremus, ac, si liceret, occideremus; an non multò magis invidiam ex corde pellere oportebit, quæ utrumque Parentem nostrum, Christum & Adamum occidit?

XLIV. Tertiò ostendat illi difficultatem curationis hujus vitij; quam bene S. Basilius orat. de liv. indicavit dicens: *Invidia tam fadum malum est, ut invidus ipse prodero se non audeat. Simulat propterea gaudium, & tacitè secum rumpitur. Ob quam causam nec medium, nec medicinam, mali sui facile invenit.* perinde ferè ut oculi difficulter curantur, quia teneri sunt, & reconditi. Quod ipsum etiam Cassianus coll. 18. c. 17. confirmans, usque adeò incurabilis, inquit, est ista pernicies, ut blandimentis exasperetur, infletur obsequiis, muneribus irretetur, quia, ut Salomon ait, nihil sustinet zelus. Unde idem Author de hoc vitio illud Jeremix vaticinium intelligi

telligi posse arbitratur: *Ecce ego mittam vobis serpentes regulos, quibus non est incantatio, & mordebunt vos.*

XLV. Quartò eidem ostendat Stultitiam huius vitij utpote per quod frustra fatigat se invidus in fructum quem intendit, obtinendo; cum rem illam, ob quam invidet, non modò per invidiam non eripiat, sed potius graviter tam quoad corpus, quam quoad animam noceat, ut rectè S. Chrysostomus sup. Matt. advertit, dicens: *O invidia, que semper sibi inimica est, nam qui invidet, sibi quidem ignominiam facit; illi autem, cui invidet, gloriam parit.* &, ut S. Gregorius ait, quò alij ad meliora properant, eò ipso deterius ruunt ac pretereantantos habet justa pœna tortores, quam eos invidiosus habet laudatores.

XLVI. Quintò Suadeat illi, ut ad cœlestia bona anhelet; sic enim facilè omnem invidiam ex animo proscripturum, uti S. Gregorius l. 5. mor. c. 32. præclara ostendit dicens: *Qui livoris peste carere desiderat, illam hereditatem diligit, quam cohæredum numerus non gustat, que & omnibus una est, & singulis tota, tanto largior esse ostenditur, quanto ab hac participantium multitudo dilatatur.*

XLVII. Sextò ostendat illi modum, quo ipse quoque se participem facere possit illorum bonorum, quem alteri invidet; quem modum breviter S. Augustinus sup. Jo. indicavit dicens: *Tolle invidiam, & tuum est, quod habeo: tollam invidiam, & meum est, quod habes.* Talis nempe dicere potest cum Davide Pl. 118. *Particeps ego sum omnium timentium te, & custodientium mandata tua.*